

Plán péče

o přírodní rezervaci

Noříččí

na období
2024–2044

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Životní prostředí

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	2
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	2
1.6 Kategorie IUCN	2
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	2
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	2
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	3
1.8 Cíl ochrany	4
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	5
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	5
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	5
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin, hub a živočichů	8
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	10
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	10
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	14
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	15
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	15
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup	16
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	17
3. Plán zásahů a opatření	18
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ včetně ochranného pásma	18
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	18
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	20
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	20
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	20
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	20
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	20
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	20
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	20
4. Závěrečné údaje	21
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	21
4.2 Použité podklady a zdroje informací	21
4.3 Seznam používaných zkratk	22
4.4 Podklady pro plán péče zpracoval	23
5. Přílohy	24

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	275
kategorie ochrany:	přírodní rezervace
název území:	Noříčí
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Správa CHKO Beskydy
číslo předpisu:	2/99
datum platnosti předpisu:	3. 8. 1999
datum účinnosti předpisu:	19. 8. 1999

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Moravskoslezský kraj
okres:	Nový Jičín
obec s rozšířenou působností:	Frenštát pod Radhoštěm
obec s pověřeným obecním úřadem:	Frenštát pod Radhoštěm
obec:	Trojanovice
katastrální území:	Trojanovice

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území

Katastrální území: Trojanovice, 768499

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
2370/36		lesní pozemek	PUPFL	379 270	379 270
Celkem					379 270

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	37,9270	-		
vodní plochy	-	-	zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty	-	-		
orná půda	-	-		
ostatní zemědělské pozemky	-	-		
ostatní plochy	-	-	nepłodná půda	
			ostatní způsoby využití	
zastavěné plochy a nádvoří	-	-		
plocha celkem	37,9270	-		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:

chráněná krajinná oblast (včetně zóny):

překryv s jiným typem ochrany:

mezinárodní statut ochrany:

-

Beskydy, I. zóna
CHOPAV Beskydy

-

Natura 2000

evropsky významná lokalita:

ptačí oblast:

CZ 0724089 Beskydy

CZ 0811022 Beskydy

1.6 Kategorie IUCN

Ia. – přísně chráněná přírodní rezervace

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Ochrana lesního porostu s přirozenou dřevinnou skladbou typickou pro západokarpatskou oblast s bohatým zastoupením lesních typů a zajištění lesního společenstva s ohroženými rostlinnými a živočišnými druhy před činnostmi, jež mají negativní dopad na přírodní procesy.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy ve ZCHÚ (%)	popis ekosystému*	kód předmětu ochrany**
Komplex biotopů: L5.4 Acidofilní bučiny L4 Suťové lesy L5.1 Květnaté bučiny L5.2 Horské klenové bučiny	93	<p>Listnaté nebo smíšené lesy s převládajícím bukem lesním, místy s příměsí dalších listnáčů nebo jehličnanů. Keřové patro většinou chybí nebo má malou pokryvnost. Byliny mají velmi malou pokryvnost, často se zde objevují acidofilní druhy.</p> <p>Hlavní společenstvo rezervace, biotop L5.4 Acidofilní bučiny, zaujímá téměř celou plochu území (82 %). V západní části rezervace se nacházejí staré porosty svazu <i>Luzulo-Fagetum</i> s bohatým zmlazením buku, místy přechází do chudých typů L5.1 s kostřavou lesní (<i>Festuca altissima</i>). Společenstvo L4 Suťové lesy je fragmentárně zastoupeno v severní části rezervace (5 % území), převládá horský suťový les (<i>Mercuriali-Fraxinetum</i>) s hojným zastoupením kleny. Také pouze fragmentárně zastoupená je zde jednotka L5.1 Květnaté bučiny (4 %) a to v severní části území (v horní části inklinuje k L4 a L5.4). Ve zcela nepatrném zastoupení (2 %) se zde vyskytuje také biotop L5.2 Horské klenové bučiny, a to v severní části rezervace.</p> <p>Poměrně rozsáhlé bučiny s příměsí smrku i dalších dřevin a rostoucím podílem tlejícího dřeva jsou typickým hnízdištěm strakapouda bělohřbetého (<i>Dendrocopos leucotos</i>), žluny šedé (<i>Picus canus</i>), datla černého (<i>Dryocopus martius</i>), nebo lejska malého (<i>Ficedula parva</i>). Ze sov na lokalitě pravidelně hnízdí puštitk bělavý (<i>Strix uralensis</i>). Z pohledu velkých savců jde o území s občasným výskytem rysa ostrovida (<i>Lynx lynx</i>), nepravidelně se zde vyskytují také vlk obecný (<i>Canis lupus</i>) nebo medvěd hnědý (<i>Ursus arctos</i>).</p> <p>Noříč patří také k rozsáhlejšímu biotopu tetřevovitých s výskytem jeřábka lesního (<i>Bonasa bonasia</i>) a vzácně také tetřeva hlušce (<i>Tetrao urogallus</i>). V částech s přítomností smrkových souší a dostatkem podkorního hmyzu hnízdí datlík tříprstý (<i>Picoides tridactylus</i>).</p>	a, b (9110, 9180*, 9130, 9140)

B. druhy

druh	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace	kód předmětu ochrany*
Strakapoud bělohřbetý (<i>Dendrocopos leucotos</i>)	EN	Strakapoud bělohřbetý je typickým druhem pralesovitých bukových nebo smíšených lesů. V PR se jedná o pralesovitý porost v nižších a středních polohách s množstvím doupných a narušených stromů, v nichž nachází potravu a tesá si dutinu.	a, b

* stupeň ohrožení dle červených seznamů ČR: EN – ohrožený druh; dle Chobot & Němec 2017

**kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb.)

Jako předmět ochrany zmiňovány jen nejvíce ohrožené druhy, které jsou zároveň chráněny soustavou Natura 2000. Další ohrožené druhy jsou součástí výše uvedených lesních ekosystémů.

1.8 Cíl ochrany

ekosystémy

Ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Komplex biotopů: L5.4 Acidofilní bučiny L4 Suťové lesy L5.1 Květnaté bučiny L5.2 Horské klenové bučiny	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“.	<ul style="list-style-type: none">rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji (37,92 ha)přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstánípřítomnost narušeného a tlejícího dřeva (zlomy, souše, vývraty)

B. druhy

Druh	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
strakapoud bělohřbetý <i>Dendrocopos leucotos</i>	Zachování vhodných podmínek pro trvalou existenci druhu na lokalitě.	<ul style="list-style-type: none">tlející dřevo v podobě stojících torz a ležících kmenů o objemu nejméně 20 m³/ha (cca 10 stromů)*záznamy o výskytu v PR a okolí

* Vymazal (2013)

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Základní charakteristika území

Přírodní rezervace Noříč představuje lesní porosty, které se rozkládají ve vrcholové části a na přilehlých prudkých suťovitých svazích rozsochy Nořicí hory (1047 m) svažujících se na severu a severozápadě do Frenštátské kotliny, na východě do údolí Bystré a na západě do údolí Malé Ráztoky. Nachází se v nadmořské výšce 680–1047 m, asi 2 km východně od Trojanovic, v Radhošťské hornatině, geomorfologickém podcelku Moravskoslezských Beskyd. Jižní hranice je vedena po vrstevnicovém chodníku a rozdělovacích lesních průsecích, severní pak po zpevněných lesních cestách, západní a východní hranici tvoří hluboké žleby s vodotečemi.

Geologie a geomorfologie (podle Demka, 1987 a Culka, 1996)

Moravskoslezské Beskydy jako celek jsou budovány flyšovými mořskými sedimenty křídového či mladotřetihorního stáří, vyzdviženými v několika fázích karpatského vrásnění na počátku třetihor. Vyvrásněné sedimenty byly postupně ve třech příkrovech přesouvány přes sebe severním směrem. Převážná část pohoří patří ke slezskému příkrovu, a to převážně v jeho godulském vývoji, pouze na jižním okraji se projevuje násun příkrovu magurského. Zcela převažující stavební jednotkou Moravskoslezských Beskyd, a tedy i jejich západní části, tj. Radhošťské hornatiny, jsou vlastní vrstvy godulské. Většina dalších, ať již starších či mladších vrstev s výjimkou ístebňanských v jižní části příkrovu, je pro stavbu pohoří nepodstatná.

Přírodní rezervace Noříč je situována na severním okraji výskytu vlastních godulských vrstev, které se dále člení na spodní, střední a svrchní (ty se na stavbě této části hornatiny nepodílejí). Jejich celková mocnost v této části vývoje je značná, dosahuje až tisíců metrů. Pochází z cenomanu až turonu. V této části pohoří se setkáváme s vrstvami spodními na severních svazích, v naprosté převaze pak s vrstvami středními. Spodní vrstvy godulské jsou tvořeny rytmičným střídáním tenkých proplátek jílovců s pískovcovými vrstvami do 60 cm až 1 m. V jádrových středních godulských vrstvách se střídají vrstvičky jílovců mocné do 10 cm s pískovci ve vrstvách mocných 2–4 m. Zelenošedé glaukonitické pískovce jsou jemně až středně zrnité, masivní a všesměrné. Ve střední a spodní části svahu protíná pruh rezervace úzká pásma výskytu starších vrstev pestrých godulských a lhoteckých. Členitá Radhošťská hornatina se nachází v jz. části Moravskoslezských Beskyd, rozkládá se na ploše 223 km² se středním sklonem svahů téměř 16°, což je největší hodnota v rámci České republiky. Představuje výrazně izoklinální strukturně erozní denudační reliéf se stopami tří stupňů mladotřetihorního zarovnání a tvrdoši na vrstvách slepenců a pískovců. Nejvyšším bodem je Smrk 1276 m, dalšími významnými vrcholy jsou Kněhyně 1257 m, Čertův mlýn 1207 m, Radhošť 1129 m, Noříč 1074 m, Tanečnice 1048 m a další.

Chráněné území je lokalizováno při severním okraji centrální části této jednotky na stejnojmenném vrcholu a přilehlých podvrcholových svazích všech orientací. Pouze v severozápadní části sbíhá rezervace až do střední části prudkého severního svahu. Temeno a prudké svahy podléhají v současné době především fluvialní modelaci a jsou jen mělce modelovány. Pouze v nejnižších polohách se vyvíjejí zárodky pramenných strží drobných vodotečí, zařezané do mateční horniny. Větší část svahů je překryta různě mocným balvanitým suťovým pláštěm.

Významným geologicko-geomorfologickým fenoménem Moravskoslezských Beskyd, vyskytujícím se v blízkém okolí (Kněhyně, Čertův Mlýn, Pustevny aj.) je pseudokras. Velmi zjednodušeně vznikl gravitačním posunem rozpukaných pískovcových bloků po prudkých svazích. Vznikly tak poměrně rozsáhlé podzemní prostory založené na puklinách, překrytých dalším materiálem, mezi nejvýznamnější povrchové projevy patří skalní rozsedliny, zborcené svahy a tvary vzniklé jejich rozjžděním.

Geomorfologické zařazení území

Okrsek: Radhošťský hřbet, Podcelek: Radhošťská hornatina, Soustava: Vnější Západní Karpaty,
Celek: Moravskoslezské Beskydy

Hydrologie

Území spadá do hydrogeologického rajónu „3213 Flyš v mezipovodí Odry“. Celá oblast leží v povodí řeky Odry a v úmoří Baltského moře. Povodí Odry má rozlohu 1 613 km², avšak v Moravskoslezských Beskydech leží jen malá část. Zde se nacházejí prameny a horní toky pravostranných přítoků Odry. Severní svahy včetně rozsochy Noříčí jsou odvodňovány do Lubiny, a to Bystrým potokem (východní a severní svahy) a Lomnou (západní svahy). Lomná pramení v nadmořské výšce kolem 960 m na západních svazích hory Tanečnice. Celý následující tok směřuje zhruba k severozápadu. První dva kilometry spadá Lomná hluboce zaříznutým lesnatým údolím, poté přijímá zprava potok Malá Ráztoka a vychází do otevřené krajiny. Na začátku Frenštátu se Lomná slévá se zprava přitékajícím Bystrým potokem, protéká podél centra města a na jeho severozápadním konci ústí v nadmořské výšce 372 m zprava do říčky Lubiny, která pak unáší vody Lomné dále do Odry. Z hlediska podzemních vod je pro rezervaci charakteristické sezónní zásobování s maximem v květnu až červnu a minimem v září až listopadu na severu a prosinci až únoru v jižní části. Přestože oblast je dosti až velmi vodná, je vzhledem ke geologickému složení retenční schopnost velmi malá a velmi vysoký koeficient odtoku dosahuje až 50 %.

Hydrologické členění:

Povodí I. řádu: 2-00-00 povodí Odry (úmoří Baltského moře)

Povodí II. řádu: 2-01 Odra

Povodí III. řádu: 2-01-01 Odra po Opavu

Povodí IV. řádu: 2-01-01-128 Bystrý potok

2-01-01-129 Lomná

Botanická charakteristika (podle inventarizačního průzkumu Duchoně, 2020)

Na území PR Noříčí se nacházejí fragmenty přirozeného karpatského lesa jedlobukového stupně. Střídají se zde různé typy stanovišť, zahrnující vedle zonální lesní vegetace také suťové lesy, prameniště a náznaky vysokobylinných niv (Duchoně 2020).

Dle mapy potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová et al. 1998) by na větší části území převažovala květnatá bučina (*Dentario enneaphyllii-Fagetum*) a na menší části pak acidofilní bučina (*Calamagrostio villosae-Fagetum*). Podle aktuálního mapování biotopů převažují na většině plochy naopak acidofilní bučiny (*Luzulo-Fagetum*). Fragmentárně jsou vylišeny suťové lesy, horské klenové bučiny a květnaté bučiny.

Acidofilní bučiny, v PR nejvíce zastoupená jednotka, která představuje klimaxovou vegetaci montánního až supramontánního stupně lesů radhošťského masívu a celých Moravskoslezských Beskyd, má na většině své plochy v podrostu bohaté bukové zmlazení. V západní části rezervace se nacházejí staré porosty svazu *Luzulo-Fagetum*, místy přechází do chudých typů L5.1 s kostřavou lesní (*Festuca altissima*). Významně zastoupené druhy: třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*), papratka samičí (*Athyrium filix-femina*). Z acidofytů jsou hojněji zastoupeny bika lesní (*Luzula sylvatica*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*). Vzácně se vyskytuje také bika bělavá (*Luzula luzuloides*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), pitulník horský (*Galeobdolon montanum*), svízel vonný (*Galium odoratum*).

Společenstvo suťových lesů, vznikající na vysychavých náplavových kuzelech v horních částech toků a na prudkých svazích s kamenitou sutí nebo půdotokem na plošně rozsáhlých prameništích, je fragmentárně zastoupeno v severní části území. Převládá horský suťový les (*Mercuriali-Fraxinetum*) s hojným zastoupením kleny. V bylinném patře zde převažuje měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*), udatna lesní (*Aruncus dioicus*), netýkavka nedůtklivá (*Impatiens noli-tangere*).

Tato stanoviště jsou v rámci PR Noříčí botanicky nejvýznamnější – zejména ve strži potoka, především v její velmi strmé části s vodopády a skalními stupni.

Jednotka květnatých jedlobučin, na lokalitě přítomna pouze fragmentárně v severní části rezervace, navíc inklinující k L4 a L5.4 (v horní části), má bylinné patro velmi chudé. Nejméně zastoupená je zde vegetace s prvky supramontánních suťových lesů s výskytem vysokobylinných druhů, nachází se v severní části území. Dominují tu kapradiny: papratka samičí (*Athyrium filix-femina*), papratka horská (*Athyrium distentifolium*). Z horských druhů vysokobylinných niv je zastoupen především ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*) a šťovík áronolistý (*Rumex alpestris*).

Celkově bylo na území rezervace zaznamenáno 151 taxonů cévnatých rostlin a 2 kríženci (Duchoň 2020). V rámci toho bylo zaznamenáno 15 taxonů zařazených do Červeného seznamu cévnatých rostlin (Grulich & Chobot 2017). Novými jsou údaje o výskytu kyčelnice devítilisté (*Dentaria enneaphyllos*), rybízu alpského (*Ribes alpinum*), krtičníku žláznatého (*Scrophularia scopolii*) a kozlíku trojeného (*Valeriana tripteris* subsp. *austriaca*). V nedávné minulosti byla z území udáváná bohatá populace oměje tuhého moravského (*Aconitum firmum* subsp. *moravicum*) v počtu 300–400 rostlin (cf. Popelář et al. 2013), při posledním inventarizačním průzkumu (Duchoň 2020) ale byly potvrzeny jen dvě málo početné populace, jedna při odvozní cestě křižující prameniště potoka a druhá při dolním okraji rezervace. Při průzkumu se také nepodařilo nalézt zdrojovku hladkosemennou (*Montia fontana*), přesto, že zejména na prameništi u horní odvozní cesty má tento druh velmi vhodné existenční podmínky. Zdrojovku našel na horní cestě při východní hranici rezervace Hliseník (2019). Ověřit se nepodařilo ani výskyt vrbovky tmavé (*Epilobium obscurum*) (Hadinec & Lustyk 2011) a vemeníku dvoulistého (*Platanthera bifolia*) (Popelářová 2012), a to zřejmě z důvodu celkové vzácnosti těchto druhů na lokalitě. Podél cest se šíří nepůvodní a invazní druhy (cf. Pyšek et al. 2012), např. netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*) a mnoho lučních a ruderalních druhů (*Artemisia vulgaris*) a jiné. V minulosti byl z území udáván také invazní zlatobýl kanadský (*Solidago canadensis*), který však zřejmě z území vymizel (Duchoň 2020).

Regionálně fytogeografické zařazení území (Slavík 1988):

Oblast: Oreophyticum, Kod: O,

Obvod: Oreophyticum carpaticum, Kod: Karp_O,

Okres: Radhošťské Beskydy, Kod: 99a,

Zoologická charakteristika

PR Noříčí geograficky náleží do Západních Karpat a tomuto umístění odpovídá i složení živočišstva. Fauna je typická pro karpatský úsek zóny listnatých lesů. Vedle mnoha běžných druhů bezobratlých živočichů a obratlovců se zde vyskytují i druhy vzácné a chráněné (viz tabulka v kap. 2.1.2). Z širšího zoologického pohledu je předmětem ochrany komplex všech živočišných druhů vázaných na tento typ horských lesů západních Karpat, navzájem propojený mnoha složitými vazbami. Vzácné a ohrožené jsou především ty živočišné druhy, které ke své existenci potřebují přírodní lesní porosty a nedovedou přežít v hospodářských lesích typu stejnověkových smrkových monokultur. Jedná se například o strakapouda bělohřbetého nebo lejska malého.

Mykologická charakteristika (podle inventarizačního průzkumu Polčáka, 2018)

Při inventarizačním mykologickém průzkumu lokality (Polčák 2018) bylo zjištěno 237 taxonů makromycetů, z nichž je 9 zařazeno v Červeném seznamu hub. Výsledky dokládají velký význam lokality z mykologického hlediska, a to především v přirozených pralesovitých jedlobučinách v jádrovém území PR Noříčí. Diverzita hub je podstatně ovlivněna množstvím tlejícího dřeva, které je nejvyšší v porostech dlouhodobě ponechaných samovolnému vývoji. Nejvýznamnějším nalezeným druhem je kriticky ohrožený lošákovec libovonný (*Hydnellum suaveolens*). Z ohrožených druhů jsou to lošákovec palčivý (*Hydnellum peckii*), houžovec medvědí (*Lentinellus ursinus*) a kotrč Němcův (*Sparassis nemecii*).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin, hub a živočichů

druh	Druh latinsky	kategorie podle vyhl. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Cévnaté rostliny				
bika žlutavá	<i>Luzula luzulina</i>		NT	Jednotlivě, jen ve spodní části nejnižší položené části PR (DP č. 1)
hořec tolitovitý	<i>Gentiana asclepiadea</i>	O	LC	Stovky až tisíce jedinců, zde běžný druh
kapradina Braunova	<i>Polystichum braunii</i>	O	EN	Do deseti rostlin, mnohem vzácnější než než <i>P. aculeatum</i> , nalezen i jejich kříženec
kapradina laločnatá	<i>Polystichum aculeatum</i>		NT	Desítky, hlavně v suťovištích nejnižší položené části PR (DP č. 1)
kozlík trojený rakouský	<i>Valeriana tripteris subsp. austriaca</i>		NT	Na skalnaté části vysokobylinné části nivy v hlubokém zářezu zdrojnice potoka Bystrý, cca 20 jedinců (DP č. 2)
krtičník žláznatý	<i>Scrophularia scopoli</i>		NT	Na humózních místech, desítky jedinců
kýchavice bílá Lobelova	<i>Veratrum album subsp. lobelianum</i>	O		Zaznamenána (DP č. 4, 5) (Duchon M., 2020)
měsíčnice vytrvalá	<i>Lunaria rediviva</i>	O		Suťová stanoviště
oměj tuhý moravský	<i>Aconitum firmum subsp. moravicum</i>	O	VU	Okraje cesty nejnižší položené části PR (DP č. 1); dříve (2011, 2012) početná populace (300–400 rostlin), v roce 2020 populace čítající 10–15 rostlin, zcela chybí v ekologicky potenciálně vhodné a botanicky nejzajímavější čisti území (hluboký zářez jedné ze zdrojnic potoka Bystrý)
zdrojovka hladkosemenná	<i>Montia fontana</i>	SO	EN	Na cestě na hranici rezervace
Mechorosty				
	<i>Heterocladium flaccidum</i>		DD	Roste na silně zastíněných skalách a kamenech, často v blízkosti vodních toků; byl nalezen kousek ve svahu nad cestou pod malým převísem pod kamenem
	<i>Seligeria pusilla</i>		VU	roste na bazických skalách, často pod převisy; nalezena malá populace na kameni u potoka
Houby				
houžovec medvědí	<i>Lentinellus ursinus</i>		EN	Saprofyt rostoucí vzácně na kmenech buku
kotrč štěrbákový	<i>Sparassis brevipes</i>		EN	Parazit rostoucí vzácně na bázích jedle
kuřátka Maireova	<i>Ramaria pallida</i>		DD	Mykorhizní symbiont rostoucí vzácně pod bukem
kuřátka žlutá	<i>Ramaria flava</i>		DD	Mykorhizní symbiont rostoucí vzácně pod bukem a jedlí
liška Friesova	<i>Cantharellus friesii</i>		VU	Mykorhizní symbiont rostoucí vzácně pod bukem
lošáček číškovitý	<i>Phellodon tomentosus</i>		NT	Mykorhizní symbiont rostoucí vzácně pod smrkem
lošák jelení	<i>Sarcodon imbricatus</i>		NT	Mykorhizní symbiont rostoucí roztroušeně pod smrkem
lošákovec libovonný	<i>Hydnellum suaveolens</i>		CR	Mykorhizní symbiont rostoucí vzácně pod smrkem
lošákovec palčivý	<i>Hydnellum peckii</i>		EN	Mykorhizní symbiont rostoucí vzácně pod smrkem
pavučinec výjimečný	<i>Cortinarius rubellus</i>		VU	Mykorhizní symbiont rostoucí hojně pod smrkem
Živočichové				

druh	Druh latinsky	kategorie podle vyhl. 395/1992 Sb.*	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Obojživelníci				
čolek horský	<i>Ichthyosaura alpestris</i>	SO	VU	Lesní biotopy, dočasné vodní plochy, okolí pramenišť; výskyt zaznamenán, 3 jedinci v kaluži na cestě (Křenek D., 2002)
mlok skvrnitý	<i>Salamandra salamandra</i>	SO	VU	Vlhké lesy, často v okolí lesních pramenišť a potůčků v listnatých a smíšených lesích; výskyt zaznamenán
ropucha obecná	<i>Bufo bufo</i>	O	VU	výskyt zaznamenán, stovky pulců, východní svah (Křenek D., 2002)
Ptáci				
holub douphák	<i>Columba oenas</i>	SO	VU	V rezervaci hnízdí ve starých bučinách s dutinami po datlu černém; opakovaně zaznamenán (např. Křenek, 2013, 2022), hnízdění také v budce (Pavelka J., Křenek D., 1995)
krkavec velký	<i>Corvus corax</i>	O		Hnízdo si staví na vysokých stromech a na nedostupných skalách; opakovaně zaznamenán
kulišek nejmenší	<i>Glaucidium passerinum</i>	SO	VU	Výskyt zaznamenán, 1 jedinec (Halabica D., 2016)
Puštík bělavý	<i>Strix uralensis</i>	KO	CR	Pravidelný výskyt v PR, možné hnízdění v jádrovém území rezervace (Křenek, 2013)
lejsek bělokrký	<i>Ficedula albicollis</i>		NT	v opadavých lesích, zahradách a parcích, kde hnízdí v dutinách stromů nebo v budkách; výskyt opakovaně zaznamenán, i v hnízdní době
lejsek malý	<i>Ficedula parva</i>	SO	VU	Zapojený starší porost listnatého či smíšeného lesa, častěji ve starších lesích s přítomností nižšího stromového patra s výskytem pahýlů, odumřelých a poškozených kmenů a v blízkosti potoků a vlhkých míst, výskyt zaznamenán (Křenek D., 2013)
lejsek šedý	<i>Muscicapa striata</i>	O		Výskyt opakovaně zaznamenán (Křenek D., 2022)
sluka lesní	<i>Scolopax rusticola</i>	O	VU	Hnízdí ve vlhkých listnatých nebo smíšených lesích s roztroušenými otevřenými plochami, častěji od vyšších poloh po horní hranici lesa; výskyt zaznamenán (Křenek D., 2013)
strakapoud bělohřbetý	<i>Dendrocopos leucotos</i>	SO	EN	smíšené, spíše jedlobukové lesy s narušeními a odumřelými stromy; výskyt opakovaně zaznamenán i v hnízdní době
tetřev hlušec	<i>Tetrao urogallus</i>	KO	CR	Pozorována samice (Štefek M., 2016)
žluna šedá	<i>Picus canus</i>		VU	listnaté a smíšené lesy se starými duby a buky s přítomností narušených a odumřelých stromů, výskyt opakovaně zaznamenán, pozorováno hnízdění v dutině torza buku (Křenek D., 2002)
Savci				
medvěd hnědý	<i>Ursus arctos</i>	KO	CR	součást většího areálu; výskyt opakovaně zaznamenán
rys ostrovid	<i>Lynx lynx</i>	SO	EN	součást většího areálu; výskyt opakovaně zaznamenán
vlk obecný	<i>Canis lupus</i>	KO	CR	součást většího areálu; výskyt opakovaně zaznamenán
zajíc polní	<i>Lepus europaeus</i>		NT	preferuje pole a louky s remízky, křovinatými mezemi a menšími lesíky, případně okraje lesů a paseky, vyhýbá se hustým lesům, místy však stoupá poměrně vysoko do hor; výskyt opakovaně zaznamenán

* podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. v platném znění: KO – kriticky ohrožený, SO – silně ohrožený, O – ohrožený

** podle červených seznamů: Cévnaté rostliny, mechorosty, houby, obratlovci: CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, LC – málo dotčený, DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje; podle Grulich & Chobot (2017), Kučera et al. (2012), Holec & Beran (2006), Chobot et Němec (2017)

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

S ohledem na situování ZCHÚ ve vyšších horských polohách se zde projevuje poškození větrem a také disturbance vyvolané těžkým mokřým sněhem či námrazou.

Škody větrem jsou v okolí rezervace zaznamenány od r. 1822, od 70. let 19. století jsou škody větrem a sněhem častějším jevem. Ohromný sněhový polom byl zaznamenán v dubnu 1916, padlo při něm 300 000 plm dřeva převážně mladších porostů. Četné byly též vrškové zlomy ve starých porostech. Velké škody utrpěla jedle v tuhé zimě 1928/29.

V posledních letech v souvislosti s klimatickou změnou pravděpodobně dochází zvláště u stanovištně nepůvodních smrčín ke stresu smrků, vyvolaného suchými a horkými periodami ve vegetační době.

b) biotické disturbanční činitele

Ve smrčínách je nejvýznamnějším biotickým disturbančním činitelem podkorní hmyz, zejména lýkožrout smrkový. Individuální vitalitu a hlavně mechanickou odolnost stromů vůči větru a sněhu snižují dřevožijné houby, které jsou stejně jako podkorní hmyz přirozenou součástí ekosystému, v němž plní nezastupitelnou funkci především při rozkladu dřeva. V mladých smrčínách uměle založených na bývalých nelesních půdách ve vrcholové části rezervace se ve větší míře projevuje také poškození václavkou smrkovou. Nejdůležitějším faktorem, který narušuje obnovu lesa (jedle), či ji dokonce u nejméně zastoupených dřevin (jilmu, javoru mléče...) přímo blokuje, je spárkatá zvěř. Škody zvěří se projevují okusem terminálních vrcholů i bočních prýtů, u starších jedinců poškozením kůry a lýka při vytloukání paroží nebo při zimním ohryzu či letním loupání.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Území přírodní rezervace je chráněno od roku 1955 (vyhlášeno jako státní přírodní rezervace), v roce 1999 bylo území přehlášením zvětšeno o 3,61 ha. Od roku 1999 došlo k utlumení nahodilých těžeb i ostatních lesnicko-hospodářských opatření.

Významnějšími milníky pro ochranu lesů v Beskydech pak bylo vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Beskydy v roce 1973 a schválení její zonace v roce 1999. Po vstupu ČR do Evropské unie se ochrana přírody v beskydských lesích dostává kvalitativně na vyšší úroveň v souvislosti s vyhlášením chráněných území v rámci soustavy evropských chráněných území Natura 2000. V roce 2005 takto byla vyhlášena Ptačí oblast Beskydy a také Evropsky významná lokalita Beskydy.

b) lesní hospodářství

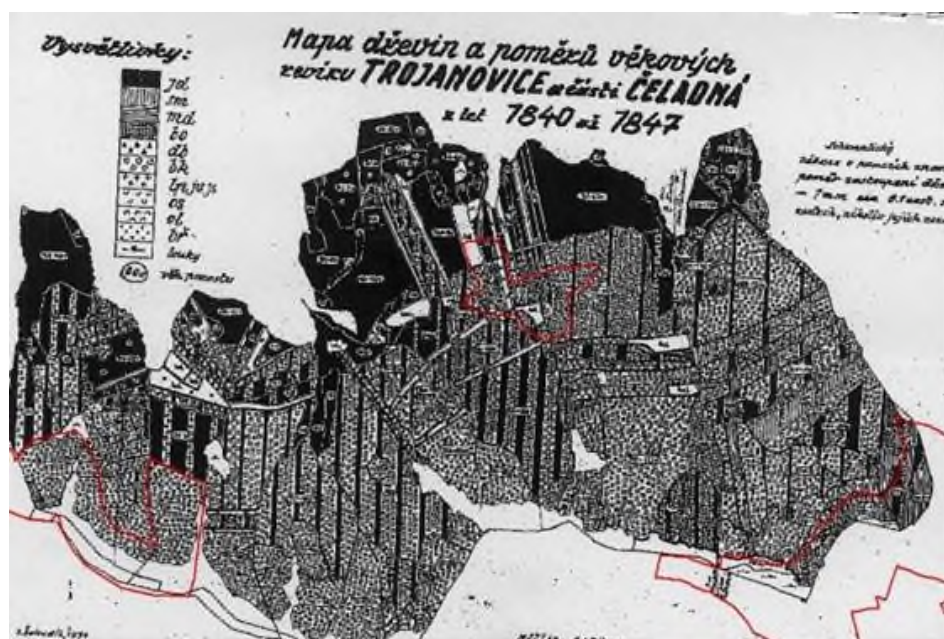
Horské lesy Moravskoslezských Beskyd byly dlouho dopravně nepřístupné a jejich těžba do konce 18. století byla nepatrná. Značný důraz se v té době kladl na myslivecké využívání. Na druhé straně přístupnější dolní části těchto lesů byly již těženy za rozmachu hutnictví v 15. století. Vedle tavení železné rudy se rozvíjelo i sklářství. Na počátku 17. století obě odvětví zanikla a potom bylo železářství obnoveno již jen na Frýdlantsku. Kromě toho byly lesy stálým dodavatelem dříví pro četné obce panství a rozsáhlé podniky vrchnostenské režie, takže v okrajových porostech došlo poměrně brzy k intenzivním těžbám. Koncem 18. století se provádějí první hospodářské úpravy a začíná se pečovat o obnovu lesa přirozenou i umělou cestou. Ve 40. letech 19. století se pro všechny velkostatky pořizují hospodářské plány a upouští se od tzv. toulavého hospodářství. Soustavné mýcení lesů v Zadních horách s krátkými nesplavnými toky pro původní železářny na Frenštátsku se zastavilo samovolně, jakmile únosná vzdálenost pro dopravu dříví a dřevěného uhlí byla

překročena, a to již v 17. stol. Hranice tohoto dopravního areálu poznamenaného v dřevinné skladbě intenzivním výběrem buku ze smíšených bukojedlových porostů se zachovala ještě na počátku 19. století ve výrazném oddělení převážně čistých jedlin, proti výše položeným porostům smíšeným. Pustošivé těžby, zejména pro milíření, pokračovaly tu však dále až do 80. let 18. století. V důsledku pastvy a těžeb postupujících do vyšších poloh doznívají původní společenstva horského pásma a to zejména zaváděním smrku.

Až do konce 80. let 19. století se smrkové porosty zakládaly převážně semenem z vlastního sběru. Koncem 19. století se používalo asi ve 40 % případů stále ještě vlastního semene a zbytek se nakupoval u semenářských firem z oblasti Nízkého Jeseníku. Nákup smrkového semene z této oblasti silně vzrostl v letech 1884–1894. Provenienčně nejméně vhodné porosty byly zakládány v letech 1895–1919, kdy se používalo téměř výlučně semeno alpské provenience. Po roce 1919 se pracovalo se semenem z různých míst v českých zemích. Po roce 1937 došlo k návratu ke sběru vlastního provenienčně vhodného semene. U jedle, s jejíž umělou obnovou se tu započalo koncem 19. století, bylo vlastní semeno používáno jen v letech 1898–1906. Později se vesměs nakupovalo, a to do r. 1919 převážně z alpských zemí a poté z českých zemí. U listnáčů se používalo semeno vlastní produkce do 80. let 19. století. Později se tato semena nakupovala rovněž v alpských zemích. Ovlivnění však nebylo rozsáhlé, protože se listnáče uměle zaváděly jen v malé míře. Znamená to tedy, že dnešní uměle založené smrkové porosty ve věku zhruba 100–130 let jsou nevhodné, 130–140 let přijatelné a porosty starší 140 let převážně vhodné provenience.

Obr. 1: Historická mapa podle druhého vojenského mapování z r. 1836 (zdroj: Mapy.cz)

Obr. 2: Mapa dřevin a poměrů věkových z let 1840 až 1847.

V oblasti Radhoště i Noříčí jedle s nadmořskou výškou ustupuje, buk naopak při stoupajících výškách postupně zaujímá její místo. Buk nastupuje cca od 500 m a dosahuje v nadmořské výšce kolem 900–1000 m maxima svého výskytu. Ve vyšších nadmořských výškách dosahujících sotva 1100 m není jeho zastoupení smrkem znatelněji ovlivňováno. Vedle sporadického výskytu horského smrku je zde jen zcela ojediněle zastoupen původní smrk v nižších inverzních polohách (650–900 m n. m.). Pronikání smrku do proředených jedlobučin bylo výsledkem hospodářské činnosti s devastací pastvou a těžbami (Žaloudík 1984).

V nedávné minulosti byly porosty v PR Noříčí ovlivněny rozsáhlým hydrologickým výzkumem v povodí Malá Ráztoka, který se začal realizovat v 50. letech 20. století. V roce 1966 došlo ke zmenšení původně chráněné plochy o 18 ha a k rozsáhlému odlesnění až těsně k JZ hranici a v roce 1968 k povolení výstavby lesní cesty procházející přes PR. Svah nad lesní cestou je nestabilní, přímo na území PR dochází opakovaně k menším i rozsáhlejším sesuvům. Ve vrcholové části byly imisemi poškozené části porostů v roce 1980 vytěženy a odlesněné plochy zalesněny převážně smrkem. V proředených a prosvětlených porostech navazujících na vrcholovou partii je značně ztížena přirozená obnova prudkým rozvojem bylinného patra (zejména papratky a třtiny) a absencí padlých kmenů. Výstavbou odvozních cest došlo k otevření porostních stěn uvnitř porostů a k jejich částečnému rozvratu. V letech 1984, 1985 a 1992 byly zpracovány nahodilé těžby o objemu 200–300 m³, v roce 1994 98 m³ a v roce 1999 pak 40 m³.

V současné době (intenzivně od roku 2018) dochází v bezprostředním okolí PR Noříčí k dalším radikálním změnám. V důsledku rychlého chřadnutí smrku, vyvolaného komplexem příčin (hlavně nutriční degradace půd, okyselení, sucho, václavka, kůrovci) dochází k rozsáhlým nahodilým těžbám kulturních smrčů. Plošným kácením i mladých smrčů do 40 let věku vznikají v krátké době velmi rozsáhlé holiny o výměře několika hektarů. Ekonomicky motivované snižování nákladů na těžbu a přibližování dřeva, podporované státními subwencemi na rekonstrukci hynoucích smrčů, vedlo ke změně tradičního způsobu provádění nahodilé těžby odstraňováním jednotlivých souší či skupin hynoucích smrčů. Biskupské lesy nyní využívají těžké mechanizace (harvestory, vyvážecí soupravy) nebo na prudkých svazích lesní lanovky, přičemž se těžbou zarovnávají porostní stěny na obnovních prvcích. Náhle osluněné a oslabené stromy v porostních stěnách rychle napadají kůrovci. Na rozsáhlých holosečích se přehřívá půdní povrch, vysoká teplota a proudění vzduchu vysušuje i navazující staré porosty včetně území PR. Dochází k dalšímu stresu stromů suchem, mění se mikroklima, což negativně ovlivňuje například růst ohrožených druhů hub, fragmentuje se původně souvislé lesní prostředí atd. Nejhorší změny se dějí na samotných holinách, kde dochází k mineralizaci humusu, což je spojené s velkým uvolňováním skleníkového plynu oxidu uhličitého. Zároveň se při degradaci suchem mění struktura humusu, což rapidně zhoršuje vodozadržnou funkci půdy. V neposlední řadě se během přívalových srážek odplavuje enormní množství půdy vodní erozí. Na holosečích tedy celkově radikálně klesá biologická rozmanitost.

Popsané negativní činnosti nelze tolerovat nejen v ochranném pásmu rezervace, ale ani v jiných porostech v 1. i 2. zóně CHKO, protože se jedná o použití intenzivní technologie, při níž mimo jiné dochází k podstatné změně biologické rozmanitosti, což je zakázaná činnost dle § 26 zákona č. 114/1992 Sb.

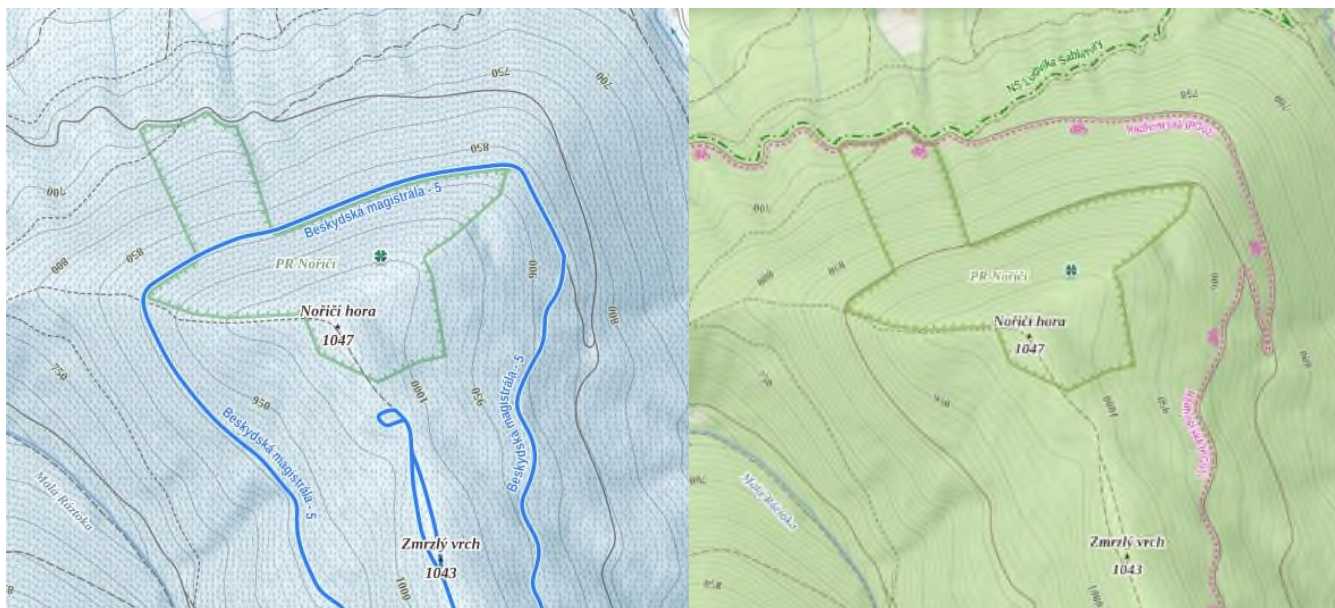
c) myslivost

Vysoké stavy zvěře, zejména jelení a srnčí, ovlivnily stav území z hlediska zmlazení vtroušených listnatých dřevin a jedle. Přestože dochází k postupnému snižování jejich stavů, zůstávají škody zvěří zásadním faktorem pro přirozené odrůstání málo zastoupených listnatých dřevin.

d) rekreace a sport

Přírodní rezervace leží v blízkosti Pusteven, které jsou vedle Lysé hory nejnavštěvovanějším místem v Beskydech. PR protíná lesní cesta, která je součástí běžkařského okruhu se strojně upravovanou stopou Pustevny – Noříčí – Okrouhlý – Zmrzlý. Z jižní strany kolem Tanečnice po hřebínku směrem k Noříčí je vedena trasa dalšího běžkařského okruhu s obrátkou v těsné blízkosti jižní hranice PR. V minulých letech se objevovaly snahy o rozšíření běžeckých tras v okolí

Tanečnice, ale ze strany LČR ani Správy CHKO Beskydy nedošlo k dohodě. Oba okruhy jsou v zimním období poměrně hustě frekventované návštěvníky. V letním období je v těsném okolí PR nižší turistický ruch, protože území leží mimo turistické značky. Vzhledem ke své poloze v blízkosti Pusteven však dochází v tomto ročním období ke zvýšenému pohybu na horských kolech. V současnosti je stále větší problém pohyb návštěvníků hor mimo turisticky značené trasy po různých zkratkách – mnohdy i po spádnicí svahu – či starých loveckých chodnicích. Tyto zkratky a stezky jsou nově zakreslovány do všem dostupných map (viz následující výřez zájmového území z portálu mapy.cz), což do dosud klidných míst navádí další turisty a sportovce. Tito lidé vedle zvýšené vodní eroze na vyšlapaných trasách zejména ruší klid, čímž negativně zasahují také do biotopu zvláště chráněných druhů živočichů (především tetřeva, jeřábka a velkých šelem).

Obr. 3: Značené stezky a zachycené cesty i pěšiny v okolí PR Noričí (turistická mapa z portálu Mapy.cz, © Seznam.cz, 2023, vlevo zimní mapa, vpravo letní).

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Území PR Noříčí patří dle § 8 odst. 2, písm. a) do kategorie lesa zvláštního určení – lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích a přírodních památkách.

Přírodní rezervace je součástí lesního hospodářského celku (LHC) Hukvaldy, pro který je aktuálně zpracován nový desetiletý lesní hospodářský plán (LHP) s platností od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2024.

Přírodní lesní oblast 40 – Moravskoslezské Beskydy s platností oblastního plánu rozvoje lesa (OPRL) do roku 2040.

Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit v platném znění: Evropsky významná lokalita (EVL) Beskydy.

Nařízení vlády č. 687/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Beskydy.

Regionální akční plán pro tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v Beskydech, 2017.

CHOPAV Beskydy – nařízení vlády ČSR č. 85/1981 Sb.

Plán péče pro CHKO Beskydy na období 2019–2028.

Souhrn doporučených opatření o EVL Beskydy, schválený v roce 2021.

Územní plán obce Trojanovice.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	40 – Moravskoslezské Beskydy
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	Hukvaldy
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	37,92
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2015 – 31. 12. 2024, kód LHC 714 501
Organizace lesního hospodářství	Biskupství ostravsko-opavské, Biskupské lesy, Lesní správa Ostravice

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 40 - Moravskoslezské Beskydy				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
5F	Svěží kamenitá jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV 1–2, LP, JLH, SM, TS	8,29	21,85
5S	Svěží jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM	1,49	3,93
5U	Úžlabní jasanová javorina	JV 1–3, JS 1–3, BK 1–3, JD 1–3, JLH, SM, LP, OL, TS	0,46	1,22
6F	Svěží kamenitá smrková bučina	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL 1–2, JLH, TS	17,08	45,02
6S	Svěží smrková bučina	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL	10,61	27,98
Celkem			37,92	100

*) Přirozená skladba stanovena dle OPRL 40 – ÚHÚL Brandýs n. L., pobočka Frýdek-Místek, 2020

**) Výměry SLT jsou získány z digitální vrstvy typologie (OPRL 2020) – http://geoportal1.uhul.cz/wms_oprl/

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	Komplex biotopů: L5.4 Acidofilní bučiny, L5.1 Květnaté bučiny a L4 Suťové lesy	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 37,92 ha	Od platnosti tohoto plánu péče se již samovolný vývoj uplatňuje na celém území.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
přítomnost nejméně 50 % semenáčků či sazenic jedle a 30 % vzácných listnáčů, které nejsou poškozeny zvěří natolik, aby bylo znemožněno jejich odrůstání	I přes dílčí a lokální zlepšení situace jsou nadměrné škody spárkatou zvěří hlavním limitujícím faktorem úspěšné obnovy lesa v celé škále stanovištně původních dřevin. Více než polovina semenáčků a sazenic jedle i vzácných listnáčů je poškozena okusem.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
přítomnost narušeného a tlejícího dřeva (zlomy, souše, vývraty)	V území významně přibývá tlejícího dřeva, což je především důsledek vyloučení těžby a přibližování dříví při ponechání lesa samovolnému vývoji. V uměle založených smrčínách ve vrcholové části a v bučině přičleněné do rezervace až koncem milénia (920 C 13) je zatím objem tlejícího dřeva snížen. Toto se ale postupně zlepšuje s déletrvajícím bezzásahovým režimem. Během platnosti plánu péče v období let 2014–2023 se na území přírodní rezervace již nahodilá těžba neprováděla, což přispělo k rozvoji přirozených procesů v lesních porostech. V rezervaci budou i nadále ponechávány veškeré vývraty, zlomy a souše, jejich zpracování je možné pouze v případě pádu na odvozní lesní cestu.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se

V decenniu 1994–2003 byla v území PR provedena výsadba 1800 ks JD, 3300 ks BK a 1120 ks KL, postaveny 4 oplocenky a v ochranném pásmu provedena podsadba 600 ks BK s tubusovou ochranou. V mladších uměle založených porostních skupinách byly provedeny prořezávky a probírky. V letech 2011 a 2012 se realizovaly plánované výchovné zásahy - prořezávky v porostních skupinách 920 B1, 920 B1a, 920 B2, 920 B3a 920 D3 (značení porostních skupin dle tehdy platného LHP)..

V kulturních smrčínách ve vrcholové části Noříčů se provedla podsadba jedle, stejně tak bylo v hloučcích do světlin vznikajících po odumřelých smrcích podsazeno 1 500 ks jedle v ochranném pásmu PR v porostních skupinách 915 B 3 a 915 B 9 (realizoval ČSOP Salamandr z firemních zdrojů a s pomocí dobrovolníků z frenštátské pobočky společnosti Vitesco).

Managementová opatření se na území PR tedy soustředila na výsadbu stanovištně vhodných dřevin a jejich následnou ochranu proti zvěři. Výsadba buku s tubusovou ochranou v ochranném pásmu se příliš neosvědčila, zejména po zimním období docházelo k vývrátům tubusů a při silnějším větru k jejich odnosu po porostu. Po funkčním dosloužení oplocenky v porostní skupině 920 B 2 se již tato neobnovovala. Největší jedle zde již odrostly poškození zvěří a také rychle zacelují rány po starším ohryzu a loupání kůry. Na této ploše tedy již za současné situace stavů zvěře není třeba jedli dále chránit a je potřeba odtud z kmenů odstranit staré plastové pletivo. Jiná situace je u čerstvě vysazených jedlí, ty je nutné intenzivně chránit proti okusu nátěrem repelenty a později také proti vytloukání a ohryzu kůry kmínků nátěrem či mechanickou ochranou (např. rákosové rohože).

Rovněž je nutné udržovat stavy zvěře na co nejnižší úrovni.

Z důvodu minimalizace těchto škod je nutno v blízkosti PR neumisťovat myslivecká příkrmovací zařízení, která by podporovala soustředování zvěře a zvyšovat potravní nabídku v okolních

porostech ponecháváním většiny náletových dřevin a keřů. Zároveň bude vzhledem ke stále nedostatečnému zastoupení velkých šelem (hlavně vlka jako predátora jelena) i nadále nutné lovit spárkatou zvěř.

B. druhy

druh:	strakapoud bělohřbetý <i>Dendrocopos leucotos</i>		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
přítomnost tlejícího dřeva v podobě stojících torz a ležících kmenů o objemu nejméně 20 m3/ha (cca 10 stromů)	Nejúčinnější opatření na podporu druhu, které se v PR bude uplatňovat již na celém území, je ponechání lesa samovolnému vývoji. Nárůst objemu tlejícího dřeva (zejména v podobě stojících souší) je patrný i ve smrčinách založených na bývalém bezlesí ve vrcholové části rezervace.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	
záznamy o výskytu druhu v PR a okolí	Hnízdní výskyt druhu byl v území potvrzen. Nárůst objemu tlejícího dřeva v PR je předpokladem zachování příznivého trendu výskytu druhu v území.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Nyní, po realizaci posledních jedlových podsadeb ve vrcholové části, bude od platnosti nového plánu péče již celé území PR Noříč ponecháno samovolnému vývoji. Předpokládáme, že tím budou vytvořeny optimální podmínky pro téměř všechny druhy vázané na přirozené horské lesy. Přirozené procesy a na ně vázaná biodiverzita budou v tomto chráněném území upřednostňovány před aktivním managementem na podporu úzké skupiny světlomilných druhů. U těchto druhů se předpokládá, že by mohly mít dočasně vytvořeny existenční podmínky v důsledku přirozených disturbancí horských lesů.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ včetně ochranného pásma

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	Les zvláštního určení	5F, 5S, 5U, 6F, 6S	Komplex horských lesů s přírodními procesy (přírodní stanoviště L 5.4 – kyselé bučiny, L 4 – suťové lesy, L5.1 Květnaté bučiny, L5.2 Horské klenové bučiny)
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin odvozená od přirozené:			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
5F	BK 5–7, JD 3–5, JV 1–2, LP, JLH, SM, TS		
5S	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, SM		
5U	JV 1–3, JS 1–3, BK 1–3, JD 1–3, JLH, SM, LP,OL, TS		
6F	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL 1–2, JLH, TS		
6S	BK 3–5, JD 1–3, SM 1–3, KL		
Porostní typ A		Porostní typ B	
Přirozený pralesovitý a přírodě blízký bukosmrkový porost s JD a KL.		Stanovištně nepůvodní smrčiny a kulturní lesy v ochranném pásmu	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
přirozený vývoj – ponechání samovolnému vývoji		Účelový výběr s přechodem k bezzásahovému režimu.	
Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba
fyzický věk	nepřetržitá	fyzický věk	nepřetržitá
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Udržení samovolného vývoje a omezování lidských aktivit v okolí		Dosáhnout zastoupení všech dřevin přirozené dřevinné skladby, zvýšit celkovou stabilitu porostů, zajistit příznivou prostorovou a věkovou strukturu porostů. Postupné zvyšování prvků přírodního lesa – zlomy, souše, vývraty, rozkládající se dřevo	
Způsob obnovy a obnovní postup			
Neprovádí se.		Skupiny s převahou BK neobnovovat, případně podporovat přirozenou obnovu BK a doplňovat ji uměle JD	
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Neprovádí se.		Jamková sadba, přednostně podsadby. Při umělé obnově porostů pouze stanovištně vhodné dřevin – zejména JD, KL, JS, JLH. V případech umělého vnášení JD, ať formou podsadeb či zalesnění na eventuelně vzniklých holinách, používat sadebního materiálu z přírodně blízkých podmínek (stejná PLO a LVS), využívat sadebního materiálu z beskydských ZCHÚ.	
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	
všechny	BK, JD, KL, JS, JL	Při umělých výsadbách kromě pravidelného sponu využít i výsadbu do skupin s nepravidelnými rozestupy.	
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů,			

<p>Zmlazení jedle by mělo být dle jeho charakteru ochráněno proti poškození zvěří nátěry nebo mechanickými prostředky. Výchovné zásahy se neprovádějí.</p>	<p>Zmlazení JD chránit dle jeho charakteru proti poškození zvěří nátěry nebo mechanickými prostředky. V případě vzniku rozsáhlejších ploch chránit přirozené zmlazení, případně výsadby v oplocenkách. Důsledné uvolňování jedlových nárostů v bukovém nebo smrkovém zmlazení – prostřihávky. Prořezávky: podpora druhové diverzity, udržet pestrou škálu dřevin včetně méně hospodářsky významných druhů (BŘ, JŘ). Podpora jedle (uvolnit). Zásah 1–2× za decennium. Mladé porosty do 35 let: interval zásahu 1–2× za decennium, Maximálně šetřit podúroveň a podporovat KL, JD, BK, JL. Dospívající porosty 35–80 let: interval 1× za decennium, mírné zásahy na podporu příměsí. Ve všech fázích výchovy ponechávat perspektivní jedince pro vznik doupných stromů.</p>
<p>Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb</p>	
<p>Ochrana proti zvěří nátěry nebo ovčí vlnou, na přístupnějších lokalitách s vysokým tlakem zvěře oplocením. Neprovádí se žádné nahodilé těžby.</p>	<p>Ochrana proti zvěří – nátěry, mechanické zábrany, oplocenky. Provádění nahodilých těžeb dle vydaného rozhodnutí.</p>
<p>Poznámka: V ochranném pásmu jsou přípustné pouze nahodilé těžby pro kůrovce atraktivní hmoty smrku mimo období toku, hnízdění a vyvádění mláďat tetřevovitých ptáků (tj. veškeré lesnické práce provádět jen od 15. 7. do 15. 11., nahodilé těžby kůrovci napadených stromů lze kompromisně realizovat v nutných případech již od 15. 6. V případě nutnosti stavby nových oplocenek k ochraně proti zvěři používat zradidla ke zviditelnění pletiva a tím i eliminaci rizika nárazu ptáků (zejména tetřevů a dravců).</p>	

Přílohy:

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

b) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Předpokládá se, že ponecháním celého území samovolnému vývoji, tedy bez přímých antropogenních zásahů, bude umožněna existence celé škály organismů v rámci ekosystému přirozeného horského lesa. V těchto místech mimo jiné s výskytem ohroženého kozlíku trojeného (*Valeriana tripteris* subsp. *austriaca*) je nutné vyloučit jakékoli terénní úpravy v souvislosti s lesní odvozní cestou, těžbou dřeva v ochranném pásmu (např. rozšiřování stanoviště pro lesní lanovku) či křížením s korytem potoka.

c) péče o populace a biotopy živočichů

Předpokládá se, že ponecháním celého území samovolnému vývoji, tedy bez přímých antropogenních zásahů, bude umožněna existence celé škály organismů v rámci ekosystému přirozeného horského lesa. K omezení hlavního ekologického problému území – nadměrných stavů zejména jelení zvěře, je nutné i nadále provádět opatření k ochraně výsadeb, přirozeného zmlazení a mlazin jedle a nedostatečně zastoupených listnáčů. Ze stejného důvodu je potřeba v okolí rezervace intenzivně lovit spárkatou zvěř.

d) péče o útvary neživé přírody

V případě suťového koryta na velmi prudkém svahu je zapotřebí nejen udržet striktní bezzásahový režim ve strži potoka, ale také zde umožnit volný pohyb štěrků. Významnou antropogenní překážku tomuto přirozenému procesu představuje odvozní cesta, která protíná strž v horní pramenné oblasti. Zde štěrky procházejí pod komunikací jen kapacitně nedostatečnou propustí, při extrémních povodních se suť hromadí na cestě. Současně zpětná eroze odebírá materiál z náspu cesty, která je zde proto zpevněná velkými balvany. Zároveň ovšem zářez cesty vytváří zajímavý biotop vlhkých skal na obnažených skalních výchozech s prameništěm. Optimální by bylo vybudovat v těchto místech mostní konstrukci, případně velkou rámovou propust, která by umožňovala volný pohyb štěrků.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

Popis jednotlivých porostních skupin včetně návrhu opatření v nich je uveden v příloze T1.

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

V ochranném pásmu je třeba hospodařit dle rámcové směrnice v kap 3.1.1 - Porostního typu B. Zejména je nepřipustné vytvářet další holiny, a to ani z nahodilých těžeb. V případě silného zarůstání zářezu svahu u horní odvozní cesty zde lokálně vyřezat část náletových dřevin, aby se snížilo zastínění prameniště s cennou zdrojovkou hladkosemennou (*Montia fontana*).

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Hranice zvláště chráněného území jsou přehledně označeny pruhovým značením a cedulemi se státním znakem v souladu s platnou legislativou. Během platnosti plánu péče je potřeba toto značení udržovat a obnovovat. Území je geometricky zaměřeno a nově odměřené pozemky jsou zachyceny v katastrální mapě pod samostatným označením.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Bez návrhu.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Území se opět - jako je tomu ve stávajícím LHP - navrhuje zařadit do kategorie lesa zvláštního určení podle § 8 odst. 2, písm. a) zákona č. 289/95 Sb., o lesích v platném znění.

c) jiné

Bez návrhu

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Zajistit zrušení turistických zkratk a zakreslených loveckých pěšin na veřejně dostupných mapových serverech (blíže viz kapitola 2.2 – rekreace a sport).

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Předpokládá se jen občasné využití území v rámci odborných exkurzí s doprovodem pracovníků státní ochrany přírody.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

V území byly v posledních letech provedeny všechny nejdůležitější inventarizační průzkumy. Dál je zapotřebí na lokalitě provádět zejména pravidelný monitoring škod zvěří na mladých dřevinách a podle vývoje situace přijmout opatření na jejich zmírnění.

Sledovat zvolené indikátory.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Ochrana proti okusu zvěří repelenty	3 000 ks	10 x	60 000
Ochrana větších jedlí proti ohryzu, loupání a vytloukání zvěří repelenty	500 ks	2 x	150 000
Ochrana větších jedlí či vzácných listnáčů a tisů proti ohryzu, loupání a vytloukání zvěří mechanickou individuální ochranou	200 ks	1 x	100 000
Pruhové značení	3,4 km	1 x	10 000
Cedule na hraničníky	10 ks		40 000
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			360 000 Kč

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- Albín R. (2002): Mapování biotopů v rámci vymezování soustavy NATURA 2000 v ČR. – Ms., depon in: AOPK ČR, Praha.
- Culek M. et al. (1996): Biogeografické členění České republiky, II. díl. – AOPK ČR, Praha.
- Demek J. et al. (1987): Zeměpisný lexikon ČSR. Hory a nížiny. – Academia, Praha, 584 s.
- Duchoň M. (2020): Botanický inventarizační průzkum PR Noříčí. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Grulich V. A Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. Příroda, Praha, 35: 1–178.
- Hejda R., Farkač J., Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. Příroda, Praha, 36: 1–612.
- Holec J. & Beran M. [eds.] (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – Příroda, Praha, 24: 1–282.
- Chobot K. A Němec M. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Příroda, Praha, 34: 1–182.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. [eds.] (2012): Katalog biotopů České republiky. – AOPK ČR, Praha.
- Křenek D. (2006): Studie – Vymezení jádrových území a navržení přírodě blízkého hospodaření v lesích s ohledem na zachování ptačích druhů jako předmětů ochrany v ptačích oblastech Horní Vsacko a Beskydy. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Kučera J., Váňa J. & Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84: 813–850.
- Neuhäuslová Z. et al. (1998): Mapa potencionální přirozené vegetace České republiky. – Academia, Praha.

- Polčák J. (2018): Mykologická inventarizace PR Noříčí. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Popelář P., Valasová A. & Müller J. (2013): Plán péče o Přírodní rezervaci Noříčí na období 2014 – 2023. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti Československa. – Academia. Studia Geographica 16.
- Tomášek V., Myslikovjan T. et al. (2017): Regionální akční plán pro tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v Beskydech. – Ms., depon in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm.
- Vymazal M. (2013): Habitatové nároky strakapouda bělohřbetého (*Dendrocopos leucotos*) v Hostýnských vrších. – Ms., depon. in Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci.
- Žaloudík V. (1984): Historie lesů LZ Frenštát pod Radhoštěm. – Ms., depon. in: Lesprojekt Brandýs nad Labem, Pobočka Frýdek-Místek.
- Žaloudík V. (1984): Historie lesů ve II. A III. Cyklu (všeobecné a speciální šetření). – Ms., depon in: Lesprojekt Brandýs n. Lbem, pobočka Frýdek-Místek, pp. 134, textová + mapová část.

Internet:

<http://www.biolib.cz/>

Červený seznam cévnatých rostlin České republiky, Grulich 2012 - <http://botany.cz/cs/cerveny-seznam/>

Agentura ochrany a přírody krajiny ČR, Ústřední seznam ochrany přírody - <http://drusop.tmapserver.cz/>

Český hydrometeorologický ústav, Odbor klimatologie - <http://www.chmi.cz/meteo/ok/infklim.html>

Hydroekologický informační systém VÚV T.G.M., Mapy a data

<http://heis.vuv.cz/data/spusteni/identchk.asp?typ=0>

Laboratoř geoinformatiky Univerzity J.E.Purkyně, Prezentace starých mapových děl z území Čech, Moravy a Slezska - <http://oldmaps.geolab.cz/>

Portál veřejné správy České republiky, Mapové služby - <http://map.env.cz/mapmaker/cenia/portal/index.php>

Turistické mapy portálu Turistika.cz - <http://www.turistika.cz/mapy/>

Ústav pro hospodářskou úpravu lesů, Oblastní plány rozvoje lesů 2005 - <http://212.158.143.149/mapserv/php/mapserv3.php?project=oprl2005>

Ústav územního rozvoje - <http://www.uur.cz/>

AOPK Praha; <http://drusop.nature.cz/>

Územně identifikační registr ČR; <http://www.isu.cz/uir/scripts/index.asp>

4.3 Seznam používaných zkratk

IUCN – Světový svaz ochrany přírody

LHP – lesní hospodářský plán

LHC – lesní hospodářský celek

LHO – lesní hospodářská osnova

LT – lesní typ

SLT – soubor lesních typů

NPR – Národní přírodní rezervace

OP – ochranné pásmo

OPRL – Oblastní plán rozvoje lesů

PLO – přírodní lesní oblast
ZCHÚ – zvláště chráněné území
IP – inventarizační průzkum
PDS – přirozená druhová skladba
MZD – meliorační a zpevňující dřeviny
CDS – cílová dřevinná skladba

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Na zpracování se podíleli:

Mgr. Tomáš Myslíkovjan, Ing. Jaroslav Müller, Ing. Pavel Popelář

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje.

Tabulka T1 – Popis lesních porostů a výčet doporučených zásahů v nich k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/ porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň příroze -nosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Skupina etážového charakteru na prudkém svahu, věkově i vzrůstově značně diferencovaná i v rámci jednotlivých etáží, především v s. části. Etáže jsou zastoupeny plošně nerovnoměrně, často pomístně absentují. Na J porost přechází do stejnověké BK s ojediněle vtroušeným KL a SM. Porostní stěna pod lesní cestou rozvolněná, ustupující. V horní etáži výrazně dominuje BK, v příměsí jsou zastoupeny KL, JD a SM (hlavně střední část) Dimenze exemplářů SM a JD až 120cm / 38m (výčetní tloušťka/výška). Podúroveň je tvořena směsí BK a KL, věkově i vzrůstově značně diferencovaných. Ve světlinách se objevuje zmlazení – semenáčky a nárosty BK, SM, ojediněle i KL a JD. Světliny výraznější zejména v jz. části. Ve střední části byla v roce 2000 založena oplocenka (5x 20 m) s vysazenou JD – nyní patrné pouze málo vitální zbytky výsadby. V sz.. části se již horní etáž téměř nevyskytuje, hojně je naopak zastoupena etáž 5. Ve skupině se místy vyskytuje odumřelá dřevní hmota v různém stupni rozkladu, častý je výskyt dřevokazných hub. Jádrové území PR Noříčí.									
920 A 17/6/4	4	9,17		BK	80	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
				JR	5				
				KL	15				
	6			BK	50				
				KL	50				
				BK	95				
	4			JD	1				
				KL	1				
				SM	3				
920 B 616									odvozní cesta
Popis porostní skupiny: Vertikálně diferencovaná mlazina na prudkém svahu nad odvozní cestou v sz. části dílce. Skupina vznikla výsadbou BK, JD a KL v roce 1994, nyní se prosazuje zejména SM z přirozené obnovy. Jednotlivě přimíšena je BŘ, DBZ.									
920 B 2		0,66		BK	40	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2024.
				BR	1				
				JD	28				
				JR	1				
				KL	15				
				SM	15				
Popis porostní skupiny: SM tyčkovina s příměsí BK (v jedné části u J okraje dílce). Skupina je věkově i vzrůstově diferencovaná, pomístně rozvolněná. U hřebene výstavky BK, KL. Po provedené hloučkovité podsadbě JD v prosychajících částech vlivem napadení václavkou či podkorním hmyzem									
920 B 3		2,15		BK	20	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2024.
				SM	80				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: SM tyčovina s převážně skupinovitou příměsí BK, nacházející se v jedné části u J okraje dílce na vrcholu Noříčí. Po provedené hloučkovité podsadbě JD v prosychajících částech vlivem napadení václavkou či podkorním hmyzem									
920 B 4a		0,49		BK	15	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2024.
				SM	85				
Popis porostní skupiny: Skupina etážového charakteru na prudkém svahu severní – severozápadní expozice, věkově i vzrůstově značně diferencovaná i v rámci jednotlivých etáží. Kompaktní je kmenovina v západní a východní části (zde je i více stejnověká s převahou BK a vtroušeným KL), střední část skupiny je rozvolněná, s množstvím přirozeně vzniklých světlín. Na světlínách se objevuje zmlazení – semenáčky a nárosty BK, SM, ojediněle i KL, výjimečně i semenáčky JD. V horní etáži výrazně dominuje BK, v příměsí jsou zastoupeny KL a SM. Tlející dřevo v různém stupni rozkladu je nepravidelně po celé ploše porostní skupiny, častý je výskyt dřevokazných hub. V posledních letech zvýšené množství kůrovcových smrkových souší, které se začínají rozlamovat. BK i KL jsou uznány jako dřeviny pro sběr osiva - fenotypová třída B. Podúroveň je tvořena směsí BK a SM z přirozené obnovy, věkově i vertikálně značně diferencované. Střední etáž není ve skupině zastoupena plošně, zejména v západní a východní části chybí. Jádrové území PR Noříčí.									
920 B 17/4b	4b	14,19		BK	60	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
				KL	10				
				SM	30				
	17			BK	85				
				KL	10				
				SM	5				
Popis porostní skupiny: Téměř stejnověká buková kmenovina z přirozené obnovy s jednotlivou i skupinovitou příměsí KL, a převážně jednotlivou příměsí SM. V přirozeně vzniklých světlínách se objevuje zmlazení – semenáčky a různověké nárosty BK, SM, méně KL. Místy se vyskytuje odumřelá dřevní hmota v různém stupni rozkladu, či trouchnivější zlomy. Po starších nahodilých těžbách, zejména v blízkosti otevřených porostních okrajů je sníženo zakmenění. V dosahu bočního světla okraje porostů podrostlé třtinou									
920 C 13		3,69		BK	90	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2024.
				KL	5				
				SM	5				
Popis porostní skupiny: SM tyčovina s příměsí podúrovňového BK, nacházející se ve dvou částech u sz. a sv. okraje dílce. Skupina je založena uměle, sv. menší část je silnější, méně zakmeněná s absencí podúrovňového BK. Po provedené hloučkovité podsadbě JD v prosychajících částech vlivem napadení václavkou či podkorním hmyzem.									
920 D 4		0,52		BK	5	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2024.
				SM	95				
Popis porostní skupiny: Stejnověká BK kmenovina s KL, a ojediněle vtroušenou JD a přímíšeným SM ve střední části v pruhu ve směru s. – jv. Skupina je převážně kompaktní, místy se objevují semenáčky BK a KL. Ve větších světlínách jsou různověké nárosty BK – vyskytují se zejména podél v. okraje a v jv. části dílce v okolí skupiny 1 – tyto nárosty byly ve stávajícím LHP vylíšeny jako etáž 2 na ploše 0,48 ha (nárosty BK a JR). BK, KL i JD v etáži 16 jsou uznány jako dřeviny pro sběr osiva- fenotypová třída B.									
920D 17b/2	2	0,73		BK	90	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
				SM	10				
	17			BK	55				
				SM	45				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/ porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Stejnověká BK kmenovina s KL a ojediněle vtroušenou JD a přímíšeným SM ve střední části v pruhu ve směru s. – jv. Skupina je převážně kompaktní, místy se objevují semenáčky BK a KL. Ve větších světlinách jsou různověké nárosty BK – vyskytují se zejména podél východního okraje a v jihovýchodní části dílce v okolí skupiny 1. BK, KL i JD v etáži 16 jsou uznány jako dřeviny pro sběr osiva - fenotypová třída B. Tlející dřevo rozptýleně po ploše.									
920 D 17a		4,87		BK	93	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.
				JD	1				
				KL	5				
				SM	1				
Popis porostní skupiny: BK kmenovina obklopující z jv. strany vrchol Noříč na j. okraji přírodní rezervace. Zbytek rozsáhlých bučin na svazích Malé Ráztoky. Dílec je tvořen pouze touto kmenovinou, rozvolněnou v porostních okrajích, zejména v jv. a s. části podél hřebenové pěšiny. Ojediněle starší rozkládající se vývraty a zlomy, pařezy po těžbách. Ve střední kompaktní části je odrůstající zmlazení vzácné, v porostních okrajích a ve světlinách se i přes třtinu prosazují nárosty BK, méně i SM.									
920 E 16		1,34		BK	100	2	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Ponecháno samovolnému vývoji od roku 2004.

Vysvětlivky:

JPRL - jednotka prostorového rozdělení lesa, **RS** - rámcová směrnice v textové části plánu péče, **SM** – smrk ztepilý, **JD** – jedle bělokorá, **BK** – buk lesní, **KL** – javor klen, **JS** – jasan ztepilý, **LP** – lípa malolistá, **JV** – javor mleč, **JLH** – jilm horský

1) označení JPRL platné v období 2015–2024

2) plošný podíl dřevin dle LHP/LHO

3) stupeň přirozenosti podle následujícího členění: 1 – les původní, 2 – les přírodní, 3 – les přírodě blízký, 4 – les nově ponechaný samovolnému vývoji, 5 – les významný pro biodiverzitu, 6 – les produkční, 7 – les nepůvodní

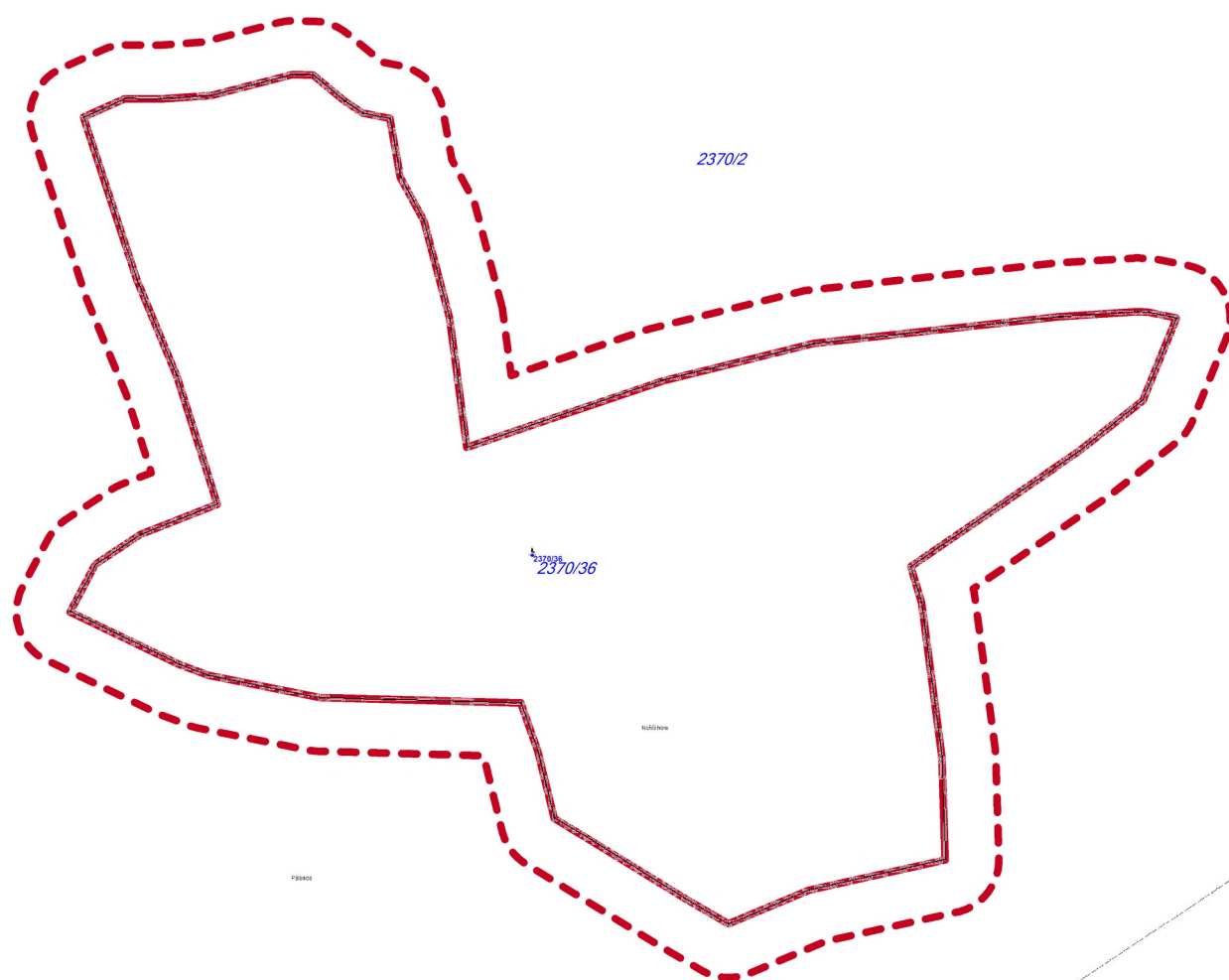
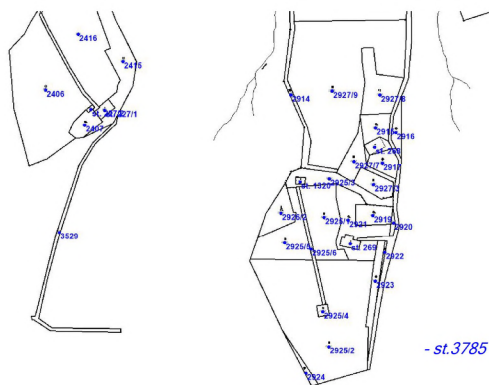
4) stupeň naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení v období platnosti plánu péče neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Datový obsah: ©Správa CHKO Beskydy 2023
Mapový podklad – Základní mapa 1:50 000 WMS©ČÚZK 2023

A horizontal bar element is shown with four nodes. The nodes are labeled with their positions in meters: 200, 100, 0, and 200 [Metry]. The bar is divided into three segments by these nodes. The segments between 200 and 100, and between 0 and 200, are shaded black. The segment between 100 and 0 is white. The bar has a total length of 400 meters.

hranice PR

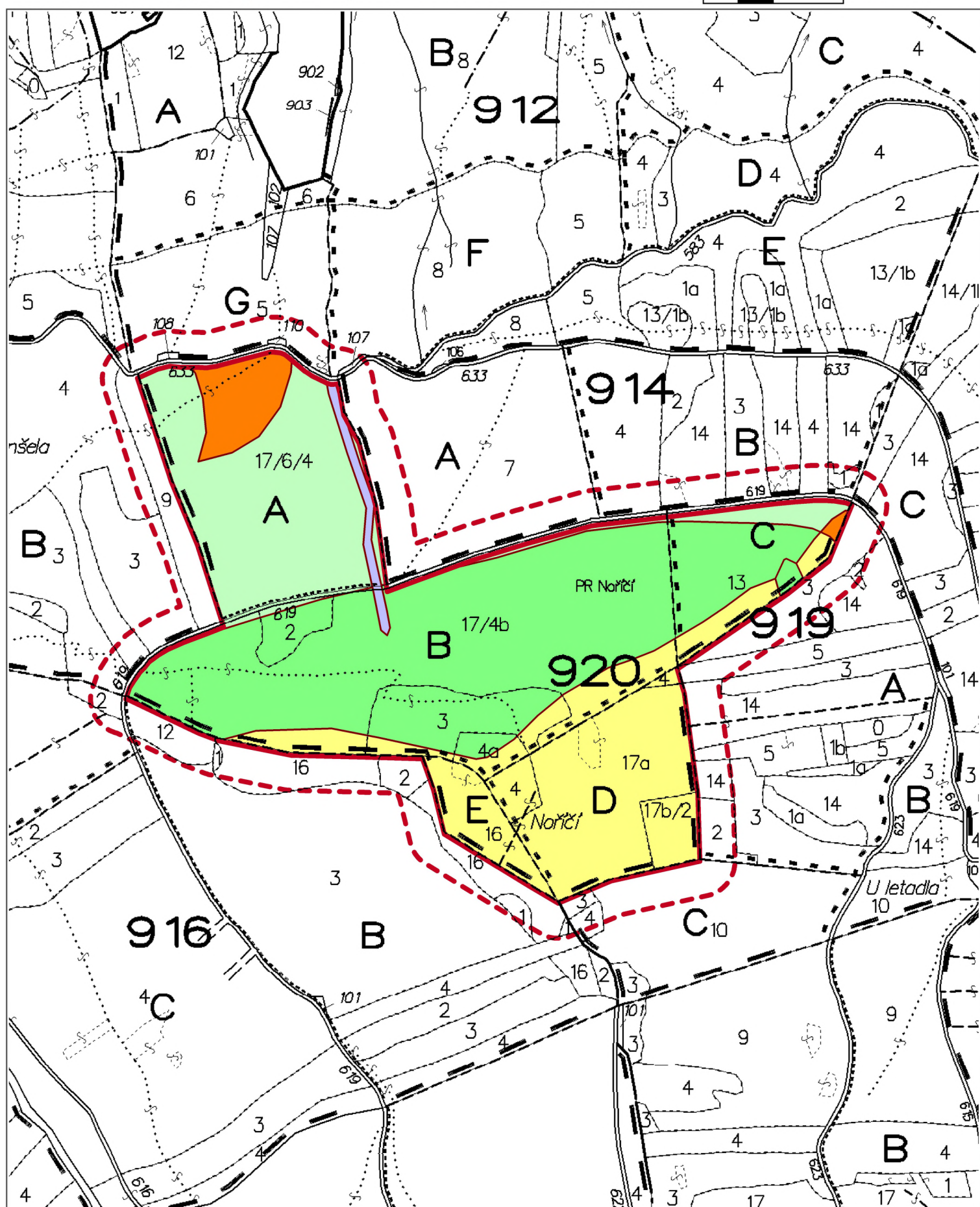
Datový obsah: ©Správa CHKO Beskydy 2023
Datový podklad: Katastrální mapa WMS©ČÚZK 2023

hranice PR

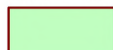
hranice OP PR

hranice PR.shp

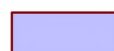
hranice OP PR.shp

Legenda typologie

5F - Svěží kamenitá jedlová bučina

5S - Svěží jedlová bučina

5U - Úžlabní jasanová javořina

6F - Svěží kamenitá smrková bučina

6S - Svěží smrková bučina

